DEMAND XX—AGRICULTURE.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, I beg to move for a grant of Rs. 1,57,741 under Demand XX – Agriculture.

Motion Nos. 1 to 4.

The following motions were not made:

MR. PULIYOOR T. P. VELAYUDHAN PILLAI:

1. To reduce the allotment of Rs. 5,300 for salaries by Re. 1.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHI:

2. To reduce the allotment of Rs. 5,300 for salaries by Re 1.

MR. P. KUNJUKRISHNAN:

3. To reduce the allotment of Rs. 5,300 for salaries by Re. 1.

MR. P. KUNJUKRISHNAN:

4. To reduce the allotment of Rs. 5,300 for salaries by Re. 1.

Motion No. 5.

MR. K. KUNJU PANICKAR: Sir, I move the following motion:

To reduce the allotment of Rs. 3,500 for travelling allowance by Re. 1.

As I have stated in the motion sheet, this is intended to discuss about the necessity of annual cultivation of Kuttanad Kandukrishi Punja fields and two cultivation of Kara Punjas and lift irrigation cultivation of Viruppu fields. Sir, this is the time when we are very much hard pressed on account of the war. Even before the difficulties due to war arose, we were importing a large proportion of our staple food, namely, rice from Burma and other places. There was a time when we could feed the whole population of Travancore and we could export a surplus amount of paddy from Travancore. But since then the population of Travancore has gone up considerably and our cultivation is not yielding sufficiently for our own consumption. Now, by a comparison of the cultivated lands and the statistics supplied to us, I find that about 649,597 acres of land were cultivated with paddy in 1115. The total land owned by private persons in Travancore in 1115 was 25,67,216 acres of which 19,74,928 acres of lands alone are cultivated and 5,92,229 acres of land are left uncultivated.

From this I beg to point out that owned land is not only not properly cultivated but is left even uncultivated. This is a time when we should try to produce as much paddy as possible so that without the help of exported rice or paddy we may be in a position to support ourselves. I beg to bring to the attention of the department as well as the pointed attention of Government that we can conveniently produce enough rice if only we put forward some more effort. We have got the Punja fields of Kuttanad as a result of the reclamation in Vembanad lake. All the reclaimed fields from the backwaters are cultivated only in alternate years.

MR. N. NARAYANA KURUP: Is the member aware that such fields are neglected by the owners and no cultivation is being done on them.

MR. K. KUNJU PANICKAR: Yes, they are not cultivated annually.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: May I know what are the reasons for neglect of cultivation of Punja lands on the part of the cultivators?

MR. K. KUNJU PANICKAR: That is the state of affairs not only in Kuttanad.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: May I know the reasons for neglect in Kuttanad?

MR. K. KUNJU PANICKAR: The main reason for not cultivating annually is that it will involve additional expense on the part of cultivators. They require some extra assistance from the Government or from the department so that they may have a permanent outer bund for pumping out water from those areas. When one side of the field is freed from water and cultivated the other side is left uncultivated—that is the position in the reclaimed regions of Vembanad. Mainly because of the want of money for cultivation both sides of the unregistered areas referred to, can not be cultivated. If the Government can assist the cultivators by making a permanent outer bund then cultivation might be carried on.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: Is it the opinion of the Member that Government should make a permanent bund for every block of land in Vembanad reclaimed areas?

MR. KUNJU PANICKAR: Already, Government have provided an outer bund with reference to some fields on the southern side of the Kottayam-Alleppey route in the lake region. About three to four miles of outer bund here has been constructed with granite stones by the cultivators with the assistance of Government. That area is now in a safe condition. By the same sort of help Government can construct the northern side of the area. If the Government and the cultivators concerned consult together evolve a means or solve this proposition, then annual cultivation may be conducted in the northen regions as well. It is possible thus to raise double the out put of crops in the Vambanad reclamation area alone. It is said that by annual cultivation the effect of the manure will be less. For this purpose I submit that we should resort to manuring the field when we cultivate it annually. In the area of Kara Punja we can secure two paddy crops with sufficient care. With the assistance of manure, the annual cultivation will yield satisfactory results. It is possible to cure the deficiency of manure, by means of adding it up even in the backwater regions. This is what I want to bring to the notice of the department.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABA PILLAI: May I know what exactly is the assistance required to enable annual cultivation in those areas?

MR. K. KUNJU PANICKAR: Some loans have to be given.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: What will be the reserve amount required for that purpose?

MR. K. KUNJU PANICKAR: I have not calculated it. It cannot be less than a lakh of rupees.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Is any other help needed from Government for carrying on annual cultivation?

MR. K. KUNJU PANICKAR: The construction of outer bund as well as manure required.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: May I know the approximate cost involved in working such a scheme?

MR. K. KUNJU PANICKAR: The Engineering department can be consulted in this matter. As for manuring there is compost manure from the Agricultural Department which can be made use of profitably for cultivation.

With reference to the karapunjas where there is annual cultivation, my submission is this. If the department can induce cultivators by propaganda and other means to begin the kara punja cultivation during the month of Vrischigom when the backwater field cultivation begins they can take their first crop by Kumbhom. In that way karapunjas can be cultivated twice by attempting a second cultivation from the month of Kumbhom. We require about 100 days for the purpose of each cultivation. Before the monsoon sets in the cultivation for both crops can be concluded. There are kara punjas fit for such sort of cultivation in the Taluks of Kottayam, Chenganacherry, Thiruvalla, Mavelikara and Kartigapally. But that may be only a limited area.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: What can the department do for that?

MR. K. KUNJU PANICKAR: By means of propaganda, the department should induce the people to begin annual and two crops cultivation. Some assistance should be given to kara punja cultivators for pumping out water also. This will give an impetus for cultivation. When we are confronted with difficulties we try to make experiments and find out ways and means for our salvation. If it appears to Government that my suggestions are reasonable, they may try them.

We find that in Nanjanad the cultivation is conducted with the help of anicut system. Water is collected in catchment areas and distributed to the fields in times of need. In Travancore there are useful rivers in plenty from one end of the State to the other and they can be conveniently harnessed for erecting anicuts. It usually happens that much of the rain water that comes through rivers is wasted without being used by the cultivators. My suggestion is that reservoirs can be constructed in convenient places for collecting the river water which is being now wasted. That water can be utilised for virippu cultivation. There is abundant rain in our land and the water so collected through our rivers can be made use of for virippu cultivation. It is possible to have three cultivations in a year in all virippu fields provided water is harnessed and made use of through reservoirs. By that method, cultivation can be carried on throughout the year. On the lines adopted to erect Pachipara reservoir, I submit that some reservoirs can be created in the northern taluks of Travancore with the assistance of which it is possible to create ever verdent and ever

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

yielding gardens throughout Travancore. There is the greatest possibility of increasing the production of paddy and other vegetables by cultivation by adopting this. Therefore my submission is that the department should pay particular attention to improve the condition of the land and take as much yield as possible from it. Nature has provided us with rivers and other conveniences so as to provide us with water in abundance. We must make use of them as wise men for our own benefit. The Agricultural department is a most important one with reference to Travancore which is a land of agriculture. Here, there are manifold natural facilities. If only we are industrious, and diligent and prepare to utilise intelligently the conveniences which are at our disposal we can get much from this land. It has a population of over sixty lakhs. I think if we can exert we can get enough for our sustenance and also something for exporting outside. With these words I move the cut motion for the acceptance of the House.

(At 2-30 P. M. the Deputy President occupied the chair.)

SAHIB BAHADUR P. S. MUHAMED: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. കായൽകൃഷി ആണ്ടുതോറും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെന്തെല്ലാമാണെന്നു ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിനു പ്രതിവിധി ചെയ്യുവാനുള്ള മനസ്ഥിതി കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനും ഗവണ്മെൻറിനും ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. നെൽകൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ചെയ്യുന്നതോ അതല്ല വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർതന്നെ ചെയ്താൽ മതിയോ എന്നൊരു ചോദ്യത്തിനു അവകാശമുണ്ട്. ആ ചോദ്യം ഇവിടെ വരികയും ചെയ്തു. കായൽ കൃഷിയിൽ പരിചയമുള്ളവർ ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അതായതു അടുപ്പിച്ചു രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൃഷി ചെയ്താൽ ആദ്യത്തെപ്രാവശ്യം കിട്ടുന്ന വിളവിൽനിന്നും വളരെ കുറഞ്ഞ വിളവെ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം കിട്ടുകയുള്ളു എന്നാണ്. പഴനിലമിട്ടു കൃഷിചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വിളവു അടുത്ത കൊല്ലം കൃഷി ചെയ്യുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതിനു കാരണം വ്യത്യാസത്തിന്റെ കുറവാണ്. നല്ല വളമിട്ടു എല്ലാകൊല്ലവും കൃഷിചെയ്യുന്നതായാൽ എന്നൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകാം. കൃഷിക്കാർതന്നെ കടം വാങ്ങിച്ചാണ് കൃഷി ചെയ്യുന്നതു. പഴനിലമിട്ടു കൃഷിചെയ്യുകയാണെന്നു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നാൽ നല്ല വിളവു കിട്ടുമെന്നുള്ളതിനാൽ വിളവെടുപ്പു സമയത്തു പണം തിരിയെ കിട്ടുമെന്നുള്ള വിചാരത്താൽ പണക്കാർ കൃഷിക്കാക്കു പണം കടംകൊടുക്കും. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ കൊല്ലം കൃഷിയിൽ ആദായം കിട്ടുകയില്ലെന്നു പണക്കാക്കു വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ടു ആ തവണത്തെ കൃഷിക്കു ആരും പണം കടം കൊടുക്കുകയില്ല. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഒരു വ്യത്യാസം വരണമെങ്കിൽ രണ്ടാമത്തെ കൊല്ലവും കൃഷിയിറക്കിയാൽ ശരിയായ വിളവു കിട്ടത്തക്കവണ്ണമുള്ള സൌകര്യം കൃഷിക്കാക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sahib Bahadur P. S. Muhamed.]

കൃഷിക്കാക്ക് ഇന്ന വരമ്പുകത്തുന്നതിന വലിയ ചിലവാണ്. എല്ലാകൊല്ലവും കൃഷിയിറക്കുന്നതിന സൌകര്യപ്പെട്ടത്തികൊടുത്താൽ ആ ഇനത്തിലുള്ള അവരുടെ ചിലവും വളരെ കുറയും.

കായൽ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവക്ക് ക്രാപ്പ് ലോണായിട്ടോ മറെറാ ചെറിയ സംഖ്യകൾ കടംകൊടുത്തു വളവുംമറും വാങ്ങുന്നതിന ഗവണ്മെൻറ് സഹായിക്കയും, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്ന അടുപ്പിച്ചു കൃഷി ചെയ്യ കാണിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്താൽ പിന്നീട് എല്ലാ കൊല്ലവും കൃഷിചെയ്യുന്നതിന മടിക്കുകയില്ല. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകം പതിയണമെന്ന ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കരിനിലങ്ങളിൽ ആണ്ടുതോറും കൃഷിചെയ്യ നല്ല വിളവെടുക്കാനുള്ള രീതി ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കണം. ഇടക്കാലത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നുംതന്നെ മാതൃകാ കൃഷി നടത്തിയെന്നുപറയുന്നു. എന്നാൽ അതു ജനങ്ങൾക്ക പ്രോത്സാഹനം ജനിക്കത്തക്കനിലയിൽ വന്നിട്ടില്ല. ഈ കാര്യത്തിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് കൂടുതലായിട്ട ശ്രദ്ധിച്ചാൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം നിലങ്ങളും കൃഷിചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഇതുയും സംഗതികൾ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. N. NARAYANA KURUP : From the observation on this debate I am inclined to think that the Hon'ble Member, the mover has shown some partiality to Kandukrishi Punja fields and from a question put to him I know that he is under a misapprehension that the Kayal Reclamation lands in Kuttanad are all Kandukrishi lands whereas there are no Kayal Reclamation Kandukrishi lands. The Kayal Reclamation lands are registered between Kottarakara and Kottayam. In the Kayal Punja fields these form only a small acreage in Kuttanad—the ownership does not vest with private owners and the persons are all lessees. They have no permanent interest there and they can be evicted for arrears of annual rent. Any way, Sir, the intention is good that all the Kuttanad Punja fields should be cultivated annually without putting them fallow, year after year or in alternate years. If it is possible to cultivate more punja fields in Kuttanad, whether Kandukrishi or Kara Punja, the desire of Government to make an increase in output of paddy can surely be achieved to some extent. Whether it is possible to cultivate annually is a question for the Department to decide. Even if some of the owners though they may be

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

a majority in the ownership of separate small portions of the fields, are willing to cultivate the lands there are very rich and influential agriculturists who may not like to cultivate there. I know of one instance recently at Punnapra, a portion of Ambalapuzha, midway between Alleppey and Ambalapuzha, where there were agricultural people cultivating a vast acrage of about 9,000 paras of paddy lying on the eastern side of Punnapra. This acreage belonged to about 100 agriculturists. About half of them approached the other agriculturists and a conference was held which discussed about the annual cultivation of this big paddy-field. Three of them said that they are not going to allow that and they do not want to cultivate. Unless all these agriculturists join together, there is no possibility of cultivating this big area. Therefore as the Hon'ble Member suggested, if the Government want to see that all the Punja fields in Kuttanad area are to be cultivated, Government also should take some steps to bring home to the minds of the rich agriculturists this idea of co-operation. Therefore, I would request the Director of Agriculture to suggest some means or method by which these rich agriculturists also could be brought round for cultivating the big paddy fields annually without allowing them to lie fallow. With these observations, I also support the motion.

Mr. K. R. NARAYANA AIYAR : Sir, the question that has been raised by the Honourable member, the mover of the motion, is that attention should be paid both by the Government and by the department for bringing under annual cultivation all the lands in Kuttanad—both backwater reclamations and what are called Karapadoms. He also said during the course of his speech that steps should be taken to raise three crops of paddy in Virippu lands and two crops of paddy in what are called Karapunjas. This question is now engaging the earnest attention and careful consideration of the department. I may say at once that the economic Development Board appointed a committee a few months ago consisting of no less a distinguished person than the Legal Remembrancer to the Government to preside over it to consider ways and means by which annual cultivation of Punja lands could be brought about. This committee camped in Mankompu for two days, interviewed a number of leading agriculturists, took evidence from them in regard to the possibility of annual cultivation of Punja lands and backwater reclamations, inspected typical tracts of these fields and submitted a definite report to the Economic Development Board. The Board discussed the recommendations of this Committee in detail and have recommended the same for consideration by Government. Briefly speaking, the committee came to the conclusion that about 20,000 to 25,000 acres of backwater reclamation could be successfully brought under annual cultivation of paddy. There are blocks already existing in the backwaters, e. g. the I Block, where annual cultivation of paddy is going on for the past ten or twelve years.

A doubt was raised by the honourable member Mr. P. S. Mahomed whether it would be practicable and also a paying proposition to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

cultivate these lands every year. We went into the question very carefully, Sir, and people who have been cultivating this land continuously for five or six years gave evidence before us that it is quite possible to do so and that it is also paying. We found that in the first year a particular Block of land gave 145 paras of paddy, second year 145 paras, third year 145 paras and fourth year 150 paras, when consecutively cultivated for four years. Similarly, a block of land cultivated biennially gave an average of 170 paras once in two years. That means in the course of about 4 years the annual cultivation gave an increase in yield from the same block of nearly 120 paras of paddy more per acre. On this basis, the Committee came to the conclusion that if the 50,000 acres of Karapadoms and 20,000 acres of Kayal Reclamation are brought under cultivation, every year at least about 40 lakhs of parahs of paddy more can be raised in excess of the present production.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: May I know whether the figure given is net produce or gross produce including expenses.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: It is the net produce.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: May I know whether the lands require manuring?

MR. K. R. NARAYANA IYER: Yes, Sir.

During the course of the debate, Mr. Narayana Kurup said that the chief difficulty which he experienced in regard to the cultivation of these large blocks of Karapunja lands was the non-co-operation on the part of the important agriculturists. I may straightaway say that there is already provision in the Irrigation Act section 23 which says that if the majority of the people not necessarily the numerical majority but the people who hold the larger area agree they could file an application to compel the others to carry on cultivation there, so that there is no great difficulty at all in regard to the non-co-operating attitude of the cultivators.

The question of bringing the paddy lands of Kuttanad under cultivation has received the anxious consideration of Government. I may say at this juncture that Mr. M K Ananthasiva Aiyar, a leading agriculturist of Kuttanad has published a very illluminating and useful article on the subject in the February issue of the Travancore Economic Journal. In that article he has pointed out the difficulties of cultivation and has also suggested methods by which these difficulties could be tided over. Honourable member Mr. Kunju Panicker said that the possibility of cultivating the Kara padoms twice a year should be looked into by the Department. I agree with him. There are areas round about Changanacherry where two crops are raised. If, as suggested by the member, the seeds are sown earlier it is possible to raise two crops although there is the possibility of the second crop getting submerged under floods.

MR. P. NARAYANA PILLAI: May I know from the member whether that was not the condition of the old padoms of Thiruvalla, Mavelikara and Karthikapally?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: I am in agreement with the member that there is possibility of bringing these areas under cultivation.

With regard to the suggestion made by the honourable member of trying three crops in Viruppu lands I must say that it is not a right procedure to adopt as it will tap the fertility of the soil to the utmost. It is of the greatest importance that a system of rotation should be provided in such lands. After reaping a crop of paddy, a crop of gingelly should be tried as it is the case now. Perhaps that is the best method to get the maximum out of the land without impairing its efficiency.

All the points raised by the honourable member have already engaged the careful consideration of Government in their attempt to raise as much paddy as possible to meet the requirements of the people of Travancore. In view of what is done and what is proposed to be done, I hope the honourable member will not press his motion

MR. K KUNJU PANICKER: Sir, I do not press the motion.

The motion, was, by leave, withdrawn.

Motion No. 6.

The following motion was not moved:—

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM:

To reduce the allotment of Rs. 3,500 for travelling allowance by Re. 1.

Motion No. 7.

MR. P. NARAYANA PILLAI: Sir, I beg to reduce the allotment of Rs. 3,500 for travelling allowance by Re. 1 to discuss the desirability of bestowing more attention in finding out a remedy for the disease of cocoanut trees. Cocoanut disease has become a common thing throughout the country. Even though investigations are being conducted for so many years it is regretable to note that nothing has been done so far to prevent the disease.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: Strictly this motion is out of order. But if the honourable member in the course of his arguments is able to show that if the Director of Agriculture were to travel he would find that there are disease stricken trees in Travancore, then the motion would be in order. My contention is that all such motions are not admissible. But some practice has come into vogue however much it may be deprecated.

MR. P. NARAYANA PILLAI: By travelling the Director can find out the ravages done to the trees.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: But the motion is not to find out ravages.

MR. P. NARAYANA PILLAI: It is after finding out the ravages that a remedy can be suggested.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: But no one has found out the the remedy. To find out a remedy the officer must not be moving about throughout Travancore. It is necesary that he must sit quiet at a place, make experiments and then find out the appropriate results It is not by running about that a remedy can be found out.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. P. NARAYANA PILLAI: Trees are planted on different kinds of soils. Remedy suggested in one place may not be suitable for another place. The Director of Agriculture will have to travel and make experiments on different kinds of soils.

MR. PUTHUPALLI S. KRISHNA PILLAI: May I know whether remedies are available in Travancore which could be found out by the Director running about the country?

MR. P. NARAYANA PILLAI: Suitable remedies could be found out only by travel and making experiments according to the nature of the soil in different places. That is my point.

In spite of researches, the disease is spreading wider and wider. The importance of cocoanut cultivation and industries connected with it should not be ignored. The area under cocoanut cultivation has come to about six lakhs of acres. That is more than 25 per cent. of the total area under cultivation and 35 per cent. of the export trade in the country consists of cocoanut products. Tea and rubber are the other two important export productions in the State. But these are entirely in the hands of capitalists. The average agriculturists have nothing to do with these articles. But that is not so in the case of cocoanut and cocoanut products. These people purchase their daily requirements by selling cocoanuts. Besides the agriculturists a large number of people are employed in industries connected with cocoanuts. About one and a half lakhs of people are employed in this way. About one fourth of the population of this country make a living out of cocoanut and cocoanut industry alone. This shows the importance of the cocoanut cultivation and cocoanut industry in the State and the necessity of finding out a suitable remedy for the disease. I trust the Government and the Department will do everything possible in the matter of finding out a suitable remedy. With these words I move the motion to the acceptance of the House.

MR. G. VELU PILLAI: Next to paddy, cocoanut is the crop that is most extensively cultivated in our State. That is the chief cash-crop of the average ryot. The area under cocoanut cultivation, as has already been mentioned, comes to about six hundred thousand acres. I must say that the cocoanut trees in half of this area are affected by the disease, especially so, in the taluks of Karthikapally, Karunagapally and Mavelikara. It is a heart-breaking sight to see the cocoanut trees in this area standing like ghosts with nothing at their top except the shrivelled up leaves. We are very sorry that, in spite of the disease of these trees, we have to pay the same old tax as we used to pay when these trees were bearing and healthy. We have an agricultural Department with an efficient and enegertic Director as its head. We have a host of research officers and in addition a Plant Pathologist, a very high-paid officer. With all these officers to help us, we have not been able to find any remedy for this devastating disease. In the General Administrrtion Report of the State we find

> "Manurial, cultural and spacing experiments and seed selection are the main lines of work carried out by the department for effecting improvement in the cultivation of this crop".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sir, if this is all the work that the Department considers important in regard to cocoanut cultivation I say that we do not want an Agricultural Department.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: I would refer the honourable member to page 9 of the Administration Report of the Department which deals with the Plant Pathologist and the disease of the trees.

MR. G. VELU PILLAI: This is what I find from the Administration Report of the State.

We know how to cultivate cocoanut trees. Our grandfathers knew it and our great grandfathers also knew it. We do not want any extraneous help to teach us how to profitably cultivate cocoanut trees. All that we want the Department to do is to find some remedy by which this terrible disease could be prevented. The Department has not been able to do it till now. I hope Government will bestow more attention on this very important subject. With these words I support the motion.

MR. M. L. JANARDANAN PILLAI: I have great pleasure in supporting the cut motion. Those honourable members who spoke before me have placed before the House the havoc done by the disease on cocoanut trees. I am sure the House knows that the value of the trade in cocoanut products during the pre-war period was about Rs. 2 crores. That is a very serious point to be considered and it is also important to note that the largest number of labourers employed in any organised industry in the State is in connection with cocoanut and its industries. From the previous year's report it will be found that the highest wages ever earned by a labourer was from the coir and coir products industry which must necessarily look up to the cultivation of cocoanut trees for its continued supply of raw materials. In view of this fact and in view of the great export trade which is so necessary for keeping up our balance of trade, it is very essential that serious attention must be paid to this matter. I am fully aware of the fact that some endeavours are made through the help of the Agricultural Research Institute for combating this disease in an effective manner. But the situation is nevertheless tragic. If one travels between Alleppey and Kuttanad and along the area between Alleppey and Kottayam and the adjacent taluks it will be found that almost all the trees in that area have completely lost their leaves. Trees which used to yield 50 or 60 cocoanuts in a bunch are now yielding only 3 or 4, and in some cases no cocoanuts at all. If that is going to be the case, the total volume of copra or coir yarn that will be produced in the country will seriously dwindle in the years to come. If this disease is going to affect the trees whether bearing or not, the result will be a terrible catastrophy to the cocoanut industry. So it has to be seriously understood and tackled. The members of the Legislature can only put forward their difficulties before the Government. We have got the Director of Agriculture, and that is the only quarter to which we can turn for active assistance in this matter. I place another aspect before this House. Supposing—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. L. Janardanan Pillai.]

God forbid—an epedemic starts in this country and if a toll is taken of human lives would the Government and the people sit quiet? Certainly not. I say this particularly to impress upon the House the relationship the coccanut trees have with the economic life of the people. That shows that the seriousness of the situation has not been understood. In the post-war period that we are looking to, industries must figure very largely and the balance of trade should be maintained in the new order of things.

Viewed therefore from an economic standpoint and viewed from the standpoint of the capacity of the people of the country in withstanding economic strains the cocount trees in the country have to be brought into and maintained in good condition. For that reason I draw the very urgent attention of the Department and the Government to this matter. With these words. I support the motion.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, much can be said on this matter. The manure produced in America or Germany cannot be used as a manure for the plants growing in the tropics.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Are there not tropical portions in America?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: I do not know the conditions in America. I have not gone there.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: Then may I know how the honourable member got this information about the manure produced in America?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: From books.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: In that case, the honourable member should give an answer to the question put by Mr. Padmanabha Pillai.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: I do not want to give an answer.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Is the member able to give an answer?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, is this House a place for testing a member's educational attainments?

DEPUTY PRESIDENT: Order, order.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, the *madalcharam* is used as a manure and is a remedy for the disease of the cocoanut trees. Sir, I am convinced that it is also an effective remedy for this disease.

MR. PUTHUPALLY S. KRISHNA PILLAI: Has that secret been divulged before?

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: It is not a secret. But it is a well-known manure among the cocoanut cultivators. With these words I support the motion.

MR. MATHAI CHEMPARATHY: Sir, I would not have supported the motion but for the fact that the question of finding a suitable remedy for the cocoanut palm disease is a very important one. Sir, the Director of Agriculture is not responsible for not discovering a proper remedy

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for this disease. He is doing all that lies in his power to combat this disease. He makes more travels, and I shall quote an instance of his vigilance and promptitude in attending to the wants of the agriculturists in this respect. An agriculturist from Thodupuzha wrote to the Director's Office stating that the disease is doing havoc in his cocoanut gardens. I was surprised to find the Director coming to the spot within two days' time. After coming over there he was making enquiries with regard to this disease not only with that particular cultivator but also in many other places and he immediately issued directions to his subordinates to see that necessary suggestions are given in the matter to them. Such suggestions were given and I am very glad to state that the people appreciated very much those suggestions and now I learn that there is considerable improvement with regard to those trees affected by the disease. Sir, I am glad to find the Director to be very prompt and active with regard to these matters Sir, in other matters also, say, with regard to the cultivation of pepper, arecanut etc, he was very prompt in giving assistance by way of advice to the cultivators. I can understand, Sir, that he is not in a position to supply manure to the cultivators. But he can only suggest and send his subordinates if required to act up to his suggestions. The people of the locality are very well satisfied with the attention that he pays to their needs. If Government will allow more funds so as to enable him to employ more men to carry out the suggestions and advice given by the Director to the cultivators and make them understand things it would be to the greater advantage of the agriculturists of the country. With these observations I support the motion.

MR. T. C. KESAVA PILLAI : സർ, തെങ്ങിന്റെ സുഖക്കേട് സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ സഭയിൽ തുടച്ചയായിട്ട് പല വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ഡയറക്ടർ അവർകളും ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റും പോകുന്നതിനുമുമ്പായി പല താലൂക്കുകളിലും ചെന്ന അവിടത്തെ മണ്ണിനെ പരിശോധിച്ച് അതിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കി ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇതിന്റെ അവതാരകൻ മി: നാരായണപിള്ള പറഞ്ഞതുപോലെ മണ്ണിനെപ്പറ്റിയും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനു പഠിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എന്റെ അറിവു. വാദശ്രദ്ധാഭിപ്രായം വേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വെളിയിൽനിന്നും തെങ്ങു രോഗത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ആളുകളും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒരുതരം രോഗാണുക്കളാണ് ഈ രോഗത്തിന്റെ കാരണമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രോഗം ഉണ്ടാകുന്നതു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഉദാസീനതയാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പൊതുവെ തെങ്ങുകർഷകർക്കു മാത്രമല്ല പനകർഷകർക്കും ഈ സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഏതായാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ലും ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ഇതിലേക്കു കൂടുതൽ പണം അനുവദിച്ചു വല്ലതും ശരിയായിട്ടുള്ള പോംവഴി കണ്ടുപിടിക്കാതെ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ മാത്രം കുറ്റംപറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. കോക്കനട്ട് ഡിസീസിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു കട്ടു് മോഷൻ വന്നപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയതു സിലോൺകൊപ്രായുടെ ഇറക്കുമതികൊണ്ടാണു് തെങ്ങിനു ഈ സുഖക്കേടുണ്ടായതെന്നാണു്. തെങ്ങു് ഇപ്പോൾ ആദായകരമായ ഒരു കൃഷിയല്ല. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു കൂടുതൽ പണം അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്നതിനു ഡയറക്ടർ അവർകൾ ശുപാർശചെയ്യുകയും അതിനുവേണ്ട ഒരു പ്രോഗ്രാം എഴുതി ഗവണ്മെൻറിലേക്കു അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ പെരുമാറ്റത്തെക്കുറിച്ചു് പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : സർ, തെങ്ങുകൃഷിക്കു സാധാരണയായിട്ടുണ്ടാകുന്ന ദീനത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കൃഷിഡയറക്ടർ അവർകൾ അധികം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. പറവൂർ താലൂക്കിൽ ഇതിനുമുൻപു ഇരുന്ന ഡയറക്ടർമാർ ആരുംതന്നെ ചെയ്യാത്ത ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള ഗവേഷണങ്ങളാണു് ഇദ്ദേഹം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതുമാതിരിയുള്ള ഉത്സാഹസ്വഭാവത്തിന്റെ കീഴ്സിൽബന്ധികൾക്കു കാണുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണാരംഭത്തിൽ അതായതു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നതിനുശേഷം പറവൂർ താലൂക്കിൽ ഉപ്പുവെള്ളം കയറുന്നസ്ഥലത്തു സാധാരണയായി തെങ്ങുകൾക്കു ഉണ്ടാകുന്ന ദീനത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി പ്രതിവിധികൾ കണ്ടുപിടിച്ചു അതായതു വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാരെ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

SAHIB BAHADUR P. S. MUHAMED : എന്താണു ചെയ്തതു എന്നറിയാമോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : ചില മരുന്നുകൾ ഓലയിൽ തളിക്കുക, ചില മരുന്നുകൾ തെങ്ങിന്റെ അടിയിൽ ഇടുക മുതലായവയാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ഭരണത്തെ ഒരിക്കലും അപലപിക്കുവാൻ എനിക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

MR. K. KUNJU PANICKAR : എന്നിട്ടു സുഖക്കേടു മാറിയിട്ടുണ്ടോ?

MR. A. K. KUMARAN VAIDYAN : മാറിയിട്ടുണ്ടു്. ഒരിക്കൽ ഒരു സ്ഥലത്തു എന്റെ അറിവിൽ ൭൦൦ തെങ്ങുകൾക്കു ഈ രോഗം ബാധിച്ചു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അദ്ദേഹം അതിനുവേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ചെയ്തപ്പോൾ ആ രോഗം നിശേഷം മാറിയതായി കാണപ്പെട്ടു. ആ മരുന്നു ഫലിച്ചു എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും ഉപയുക്തമായ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണ് ഇത്. അതിന്റെ ഭരണം നടത്തുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറു നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന ഡയറക്ടർ അവർകൾ വളരെ പ്രയോജനപ്രദമായ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ഈ അടുത്തകാലത്തു്, അതായതു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ പറവൂർ താലൂക്കിൽ കുത്തിയതോട് എന്ന സ്ഥലത്തു ലിഫ്റ്റു ഇറിഗേഷൻ മുഖാന്തിരം കൃഷിചെയ്തുവന്നിരുന്നു. അതിൽ ഏതോ ചില കൃമികളുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടു് കൃഷി നശിച്ചു. വിവരം അറിഞ്ഞു ഡയറക്ടർ അവർകൾ സ്ഥലത്തുവരികയും രോഗകാരണം പരിശോധിച്ചു് വേണ്ടപ്രതിവിധികൾ ചെയ്കയും ചെയ്തു. എനിക്കു അദ്ദേഹത്തെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു സംഗതിമാത്രമെയുള്ളു. വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രത്യേകിച്ചു പറവൂർ താലൂക്കിൽ ഉപ്പുവെള്ളം കയറുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ള പൊക്കാളികൃഷിക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റിയാകുന്നു. അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പൊക്കാളികൃഷി വർഷകാലത്താണു ചെയ്യുന്നതു്. വെള്ളം കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽ ഒരുതരം കൃമികൾ ഉണ്ടായി അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദൃഷ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അവിടെയിരിക്കുന്ന ഡിമോൺസ്ട്രേറ്റരോടുപറയുകയും അദ്ദേഹം പ്രതിവിധികൾ ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതു പ്രയോജനപ്രദമായില്ല. അതിൽ പിന്നീടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ "ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണു ഇതെല്ലാം ചെയ്തതെന്നും ഇനിയും വേണമെങ്കിൽ പുറത്തുനിന്നും വല്ല ഗവേഷകന്മാരെയും വരുത്തി വേണ്ടതുചെയ്യണമെന്നും ഇവിടത്തെ കണ്ടുപിടിത്തംകൊണ്ടു കൂടുതൽ പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലെന്നു"മാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഞങ്ങൾഡയറക്ടർ അവർകളെ സമീപിക്കാതിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ പതിയേണ്ടതു ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണു്. ഓരോകൊല്ലം കഴിയുന്തോറും വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ കൃഷി മോശമായിവരികയാണു്. അതു വളത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണു്. അതിനാൽ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കൃഷിക്കു വളമിടുന്നതുപോലെ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലും വളമിടണമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതുകൂടാതെ മനുഷ്യരുടെ നിത്യോപയോഗത്തി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. K. Kumaran Vaidyan.]

ന ആവശ്യമായ വേറെയും പല സാധനങ്ങളും വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ കൃഷിചെയ്യുകാണുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ അതിലും പതിഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി മാഞ്ഞാലി എന്ന സ്ഥലത്തു അദ്ദേഹം ഒരു മാതൃകാകൃഷിത്തോട്ടം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽ എന്തെല്ലാം കൃഷികൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഡയറക്ടർ അവർകളും സാമ്രാജ്യകൃഷിസമിതികളിലും മറ്റും സംബന്ധിക്കുന്നതിനായി പോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഈ വകകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പേഴ്സനൽ അസിസ്റ്റൻറിനെ കൂടി നിയമിച്ചുകൊടുക്കണം. ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനകാലത്തു ഇതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നു ചിലപക്ഷെ സാമാജികന്മാർ ചിന്തിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ജോലികൾ അധികമില്ലാത്ത മറ്റു ചില ആഫീസുകളിൽ പേഴ്സനൽ അസിസ്റ്റൻറും അവരുടെ അസിസ്റ്റൻറുമായി ആളുകളെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ സന്ദർഭവശാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസ്താവനചെയ്തു എന്നുമാത്രമെയുള്ളൂ. വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഉള്ള പൊക്കാളികൃഷിയെ കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഈ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു.

MR. D. FRANCIS: Sir, Mr. P. நாராயணபிள்ளை அவர்களுடைய பிரேமேயத்தை நான் அனுகூலிக்கிறேன். நாஞ்சநாடு புராதீனமாக நெல்கழஞ்சியம் என்று சொல்லப்படுகிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கிருஷியானது சொம்பக் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம், முதலாவதாக பணமில்லை. கன்றுகாலிகளில்லை. கிருஷி ஆயுதங்கள் (Agricultural Implements) இல்லை. அப்படியிருக்க ஒழுங்கான கிருஷி எப்படிச் செய்ய முடியும். நிலத்தில் போட்டு கிருஷி செய்கிறதற்கு உரம் கிடையாது. கொஞ்ச காலத்துக்கு முன் ஆயுதங்கள், கன்றுகாலிகள் இருந்த கிராமத்தில், இப்போது பார்த்தால் 50 கூட இருக்குமோ என்பது சந்தேகம். வருஷத்துக்கு 100 வண்டி சாணம் கிடைக்கிற ஒரு வீட்டில் இப்போது 10 வண்டி சாணம்கூட கிடைப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம், கன்றுகாலிகளுக்கு மேச்சல் ஸ்தலம் (grazing grounds) இல்லை. உத்தேசம் 25 வருஷங்களுக்குமுன் கன்றுகாலிகளுக்கு மேய்ச்சல் ஸ்தலம் உண்டாக்கி பிரத்தியேகமாய் சூட்சிக்க வேண்டியதென்று, பிரஜாசபைகளிலும், கவுன்ஸில்களிலும் அஸம்பளிகளிலும் நான் பேசினதுண்டு. அதற்கு தென்திருவிதாங்கூருக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் குளங்கள் இருக்கின்றனவென்றும், அவைகளையெல்லாம் மேய்ச்சல் ஸ்தலங்களாக உபயோகித்துக் கொள்ளலாமென்றும், பதில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் சொல்பகாலங்களுக்குள் சானலில் தண்ணீர் இருப்பதினால் குளங்கள் ஆவசியமில்லை என்று கவர்மெண்டார் தீர்மானித்து, அவைகளை விற்று முதலாக்கி விட்டார்கள். அது முகாந்திரம் கன்றுகாலிகளுக்கு குடிக்கத்தண்

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ணீரில்லை, அவைகள் மேய்வதற்கு மேய்ச்சல் ஸ்தலமில்லை. மேலும் நல்ல கலப்பை கட்டி உழுவதற்கு காளைமாடுகளுமில்லை. இந்த எதுவால் நூறு கோட்டை நெல் விளைகிற நிலங்களில் ஐம்பது கோட்டை நெல் தான் விளைகிறது. இனி கிருஷியை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமானால் மேற்படி டிபார்ட்மெண்டு டைரக்டர் (Director) தான் வேண்டிய காரியங்கள் செய்யவேண்டும். முதலாவது விதைப்பதற்கு நல்ல வித்துக்கள் கிருஷிகர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும். அது நல்ல மாதிரியாக திருப்பதிஸாரத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. கன்றுகாலிகளின் எண்ணம் குறைந்து அதனால் உரமும் குறைந்துபோனபடியால், சீமை உரங்களும், சீமை கலப்பைகளும் வருத்திக்கொடுக்கவேண்டும். கிடாக்களுக்குச் சரியான இரும்புக் கலப்பைகளும், காளை மாடுகளுக்கு சரியான மரக்கலப்பைகளும், தீற்றிக்குறைவினால் கேவலப்பட்டுப்போன கன்றுகாலிகளுக்கு அதிலும் சிறிய மரக்கலப்பைகளும் டிபார்ட்டுமெண்டு (Department) உண்டுபண்ணி ஒவ்வொரு கிருஷி இன்ஸ்பெக்டர் (Agricultural Inspector) ஆபீஸிலும் விலைக்கு விற்கும்படியாக வைத்திருக்க வேண்டும். கிருஷிக்காரர்கள் அவர்களுடைய கன்றுகாலிகளுக்கு எற்றதான (suitable) கலப்பைகளைத்தெரிந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சீமை உரங்களையும் கொடுத்து உபயோகப்படுத்தும் படி சொல்லவேண்டும்.

இது தவிர தென்னை மரங்களுக்கு ஏதோ சில நோய்கள் இருக்கிறதாக வெகுகாலமாக சொல்லிக்கொண்டாலும் இதுவரை அது நிவர்த்தியாகவில்லை என்பது கேள்வியாகயிருக்கிறது.

MR. PADIYARA JOSEPH KUNJU: உங்கள் ஊரிலே வடக்கன் திருவாங்கூரைப் போல தெங்குக் கிருஷி உண்டா?

MR. D. FRANCIS: அவ்வளவு இல்லாமல் போனாலும் ஏகதேசம் உண்டு. அதற்கு அந்திய ராஜ்யங்களிலிருந்தாவது ஒரு நிபுணனை (Expert) வருத்தி அந்த நோய்களை நிவர்த்தி பண்ணினால் மாத்திரம் தென்னைக்கிருஷிக்கு அனுகூலமுண்டு. இதுதவிரவும் பயறு, உளுத்து முதலிய தானியங்கள் (grains) கிருஷி செய்யப் பட்டாலும் (dry agriculture) ஒன்றும் கிடைக்கிறதில்லை. காரணம் விதைக்கும் போது ஒரு இஞ்சு ஆழத்தில் உழுது விதைக்கிறதில் விதைகள் வேர் இறக்கி, வளர்ந்து காய்க்க எப்படி முடியும். இவைகளை எல்லாம் டிபார்ட்டுமெண்டுக்காரர்கள் தானே கவனித்து, கிருஷியை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவரும்படியான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். நாஞ்சுநாட்டுக்கு நெற் கிருஷிப் பிரதானம். தண்ணீரும், உரமும் பிரதானம்.

SAHIB BAHADUR P. S. MUHAMED: അതുകൊണ്ട് തെങ്ങുകളെയെല്ലാം നശിപ്പിച്ച് അവിടെയെല്ലാം നെൽകൃഷി ചെയ്യണമെന്നാണോ മെമ്പർ പറയുന്നത്?

MR. D. FRANCIS: நாஞ்சுநாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு. நெல் கிருஷி பிரதானம். இந்த நெல்கிருஷியை முன்னுக்குக் கொண்டுவர கிருஷி டிபார்ட்டுமெண்டு ஒன்றினால் தான் முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஆதலால் இந்தப்பிரமேயத்தை நான் பலமாய் அனுகூலிக்கிறேன்.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

DEPUTY PRESIDENT: Order, order. The honourable member will speak about the cocoanut disease if he has to speak anything about it. As it is, he is travelling much beyond the scope of the motion.

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Sir, the subject that was discussed at a fairly good length, namely, the cocoanut palm disease, is certainly a subject of very great importance. Nobody is more aware of it than myself. In order to acquaint the honourable members of this House with a full history of the cocoanut palm disease in Travancore I propose to deal with the subject somewhat in detail.

It was, Sir, in the year 1896 that the cocoanut palm disease first made its appearance in Travancore, in the Tiruvella taluk.

SAHIB BAHADUR P. S. MUHAMED: ആ ഡിസീസ് തെങ്ങയാണോ ഇപ്പോഴും കാണുന്നത് ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Yes, the same disease. The representatives of the Tiruvella taluk sent up a memorial to Government saying that their cocoanut palms had been afflicted with a serious disease. The Government referred the matter to the then Conservator of Forests. He made an enquiry and submitted a report which was not of very great help. In the year 1906 the Government got down Dr. Butler, the Imperial Micologist and asked him to tour round the country, investigate the disease and give a report. Dr. Butler travelled the country extensively and gave a report in which he suggested that the cocoanut palm disease could be arrested, if not absolutely cured, by proper digging to facilitate acretion and drainage and by the application of lime and fertilisers. Ever since the organisation of this Department, that is from about 1908 onwards, under the guidance of my distinguished and able predecessor, Dr. Kunjan Pillai, extensive campaigns were being carried out from place to place advising the people of the necessity for digging their cocoanut gardens, and applying lime and manures. The disease did not progress very much. The course of the disease was arrested considerably, and fortunately the economic condition of the people was also satisfactory then. The cocoanut at that time was fetching something in the neighbourhood of Rs. 50 or Rs. 60 per thousand. It was therefore a sight for anybody going round the country to see the cocoanut gardens, all thoroughly dug up, kept in trim condition and fertilisers applied in large quantities, not only indigenous fertilisers but also chemical fertilisers got from outside, not necessarily from America, but from elsewhere, such as ammonium sulphate, superphosphate and kainat.

MR. K. KUNJU PANICKAR: May I know from the member whether the disease of any single cocoanut tree was cured by the application of the medicine or manure of the department ?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: What I said was that the disease was checked substantially. It did not do any great havoc at all, and the trees continued to yield satisfactorily. However, with the onset of the economic depression in 1105 or 1106 and with the decline in the price of cocoanut and cocoanut products the cocoanut plantations came to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

be neglected. Many people did not even care to look at their cocoanut gardens. To add to this, the unfair competition of Ceylon copra to which reference was made by one honourable member, Mr. T. C. Kesava Pillai, considerably accenuated the situation in which we are placed to-day. It is necessary, Sir, that before I propose to tell the House as to what the Department is doing, I give this history behind it. In the year 1937, as soon as the State became a constituent member of the Imperial Council of Agricultural Research, an application for a grant was made for investigating the disease; the problem was placed before them in all its ramifications and seriousness, and a grant was made by the Imperial Council. They appointed an expert, Mr. K. P. V. Menon, and chalked out a programme of work for him to find out the real causative factors of the disease. This programme was drawn up by an expert committee consisting of all the outstanding pathologists and mycologists in India. According to the programme drawn up by the expert committee, this officer has been carrying on investigations for the past three years and I should say that the cause of the disease has been found out. That is to say that the disease has been diagnosed. I do not want to tire this House with complicated big names. There are two organisms working in symbiosis and producing the disease. Under normal conditions when the cocoanut palm is healthy and is given sufficient nutrition, they act only as harmless organisms. Once the nutrition is deranged and the tree becomes weak, these organisms become parasitic. The position is that Dr. Menon has found out the chief cause of the disease. It is caused mainly by insufficient nutrition, and want of application of sufficient easily available manures.

MR. G. VELU PILLAI: May I know when this was considered?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: During the past two years.

I would like to invite the attention of the honourable member who put the question to me to a garden named Kalliyikkal Thoppu in Kayankulam which is right in the midst of the disease area. These methods were tried in that garden. Systematic application of manures, not imported from outside, but only indigenous manures such as marotti cake, prawnskin and ashes, involving a total cost of only 7½ chackrams per tree has considerably mitigated the disease. Last year the trees gave about 10,000 nuts which had previously given only 3000 nuts. At Kodayattur in Thodupuzha taluk, as Mr. Chemparathi said, there was an attack of cocoanut palm disease. We went to the area and applied the same methods. I am glad to hear that the disease has now been brought under control. In Veliyanad and in Monkombu, the disease has similarly been checked. What I have to appeal to the honourable members is to take good care of their gardens.

I would also like to take the opportunity to inform the honourable members the difference between what is commonly called the cocoanut palm disease and also what appears to be a diseased condition of the cocoanut palm. When people see that the leaves shrivel up they are carried away by the impression that it is a symptom of the disease, particularly in the coastal tracts like Karthikapalli, Karunagapalli, etc.,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. R. Narayana Aiyar.]

on either side of the back waters.. The shrivelling up of the fronds is due to the attack of an insect pest called Nephantis Serinopa. As a result of the work carried out by the Entomologist in the Research Department we have been able to rear the enemies of this pest. I have got a sample of it with me. (The honourable member showed a bottle containing something). The parasites have been released on hundreds of cocoanut palms in Kayankulam and other places and we hope that the ravages of this pest will be easily controlled, I would request the honourable members of this House to go out and tell their constituents that the plantations should not be neglected but that they should be taken very good care of.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: May I know whether it will be possible for the Director to go round and speak to the cultivators?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Whenever I get an opportunity I do so. Recently when I presided over a meeting at Kainakari I explained the nature of the disease in detail and exhorted the people to look after their gardens. My speech has been published in the papers and reproduced in the Travancore Economic Journal. The Department will leave no stone unturned to stop the onslaught of this disease. With this assurance, I hope the honourable member will not press his motion.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHI: May I know which is the area attacked by this pest?

MR. K. R. NARAYANA AIYAR: Everybody knows that—round about Kayankulam is the worst affected area.

The motion was, by leave, withdrawn.

The following motion was not moved.

Motion No. 8.

MR. G. VELU PILLAI:

To reduce the allotment of Rs. 3,500 for travelling allowance by Re. 1.

Motion No. 9.

MR. N. NARAYANA KURUP: Sir, I move the following motion.

To reduce the allotment of Rs. 26,589 for direction by Rs. 5.

This is intended to suggest methods of increasing the output of paddy in the State. No discussion is necessary to convince the House of the necessity for increasing the output of our paddy. In the year 1920 we had four lakhs of acreage under paddy. In 1941, when our population is six millions the acerage is six lakhs. Therefore we have not improved our conditions in the matter of production of paddy. How to do so under the existing condition? It is possible to increase the production adopting certain methods suggested by the Agricultural Department. Sir, as the honourable members of this House pointed out during the discussion on the P. W. D. irrigation facilities are very rare in certain parts. Even in waterlogged areas such as Kuttanad there are no irrigation facilities. The

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Chief Secretary himself pointed out in his speech which has been published in the Agricultural Journal that the neighbouring owners encroached upon the water channels which are levelled up and planted. That prevents proper agricultural operations. To prevent such encroachments Government should issue strict orders to the Tahsildars to invest the Director of Agriculture with powers to enforce these rules of irrigation. I may even suggest that an irrigation sub-division may be created under the control of the Director of Agriculture under whose direction and command the necessary steps may be taken at the time of agricultural operations.

There is another thing also which I wish to bring to the notice of this House. There are small agriculturists—not small in size, but agriculturists who own only small areas for cultivation. They are now under the mercy of influential big agriculturists. If they want to cultivate their fields themselves, they want some help by way of loans. Of course, I am aware that Government have made provision for the issue of agricultural loans through the medium of Tahsildars. The Tahsildar who is over-worked, according to him or the Government, finds very little time to go into the question of advancing loans to the agriculturists. There is considerable difficulty in getting agricultural loans from the hands of the Tahsildars and his subordinates. If the Director of Agriculture is given the authority to issue small loans, say below Rs. 200 and funds are provided at his disposal, I think it will be easy for the agriculturists to take loans at the proper time. I may submit, Sir, that these loans should not be issued on promissory notes, but they should be given only as crop loans which can be realised at the time of harvest. Therefore there may not be any fear on the part of Government about the security of the loans. All I say is that there should be ample facilities for the small cultivator to get loans from the Agriculture Department. In this way we can improve the cultivation of paddy in our State.

It was brought to the notice of this House that there are other methods of increasing the production of paddy. During the discussion on motion No. 5 it was stated that intensive cultivation or cultivation by rotation may be adopted for improving the yield.

Then, Sir, we have to consider whether only by cultivating the existing areas we can increase the production of paddy sufficiently to meet our demand or any emergency in the State. I submit that the cultivation of the existing areas alone, however much one may use intensive or other methods, will not meet the demand for paddy in the State. As I remarked the other day, we have to increase the area of paddy cultivation in our State by increasing the cultivable area. Whether it is possible under the existing conditions is the next question. The Forest Department may say that so far as certain areas in the reserved forests are concerned, if paddy is cultivated there, it may hamper certain advantages which the country is deriving from the existing forests. Sir, the Conservator of Forests has been sensible

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. N. Narayana Kurup.]

enough to admit in this House that certain areas can be disafforested without violating the Forest Rules. He has admitted that we can utilise certain areas in the Forests for paddy cultivation. The area lying between Udumbanchola and Pallivasal and between Kumili and Vandanmettu can be leased out for the cultivation of paddy.

There was a fear expressed by an honourable member that if cultivation takes place annually the same quantity of yield will not be obtained. I hold a different opinion. As it is done in Kuttanad, year after year thousands of acres could be cultivated on lease system, and nobody will have any objection if the lease is given on half yearly basis. According to the experiment tried in the neighbouring areas it was found that there was an yield of 150 paras of paddy. The sowing capacity of one acre was only 10 measures which is only one para of paddy. In other words one para of seed sown in one acre of land yielded 150 paras of paddy. We have to allow a margin for the probable loss on account of some elements which might have spoiled the crops. In order to avoid the spoiling of crops it would be advisable to lease out vast areas on a co-operative basis. There may be several cultivators joining together for cultivation. The lands should be protected from the tampering of elephants. By leasing the areas I have suggested, for paddy cultivation, I am sure the outputs of paddy can be increased and it is possible to produce about one crore paras of paddy per year. In order to bring these suggestions before the House and Government and the Agricultural Director, I move the motion.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നു. കരകൃഷിക്ക് തിരുവിതാംകൂർ ഇപ്പോഴും ഒരു ഉന്നതസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽനിന്നും ആകെ കയറു മതിചെയ്യപ്പെടുന്ന തേയിലയുടെ ൪൫ ശതമാനവും റബ്ബർ, ൫൪ ശതമാനവും ഏലം ൯൫ ശതമാനവും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നാണു കയറുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ഇവിടത്തെ കരിമ്പുകൃഷി വളരെ അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്യാഷനട്ട കൃഷിയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടവരുന്നു. ഒരാണ്ടിൽ ൩൫൦ ലക്ഷം രൂപായുടെ ക്യാഷനട്ടാണു നാം കയറുമതി ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ നെൽകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ രാജ്യം വേണ്ടിടത്തോളം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒരു കാലത്തു നാം ഇവിടെനിന്നും നെല്ല് വിദേശങ്ങളിലേക്ക് കയറ്റിഅയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രമേണ അതു കുറയുകയും ഇപ്പോൾ നാം നെല്ലിനും അരിക്കും വേണ്ടി വിദേശീയരെ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ നെൽകൃഷിയുടെ വിളവുതന്നെ മറ്റു ദേശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ കുറവാണ്. ഇതുമേൽ വിളവു കുറഞ്ഞുവരുന്നതു് ഇൻറൻസിവ് കൾട്ടിവേഷനിൽ നമുക്കുള്ള അശ്രദ്ധയാണെന്നു പറയാതെ തരമില്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

നമ്മുടെ വിളവിന്റെ ശതമാനം ഒരുപറ നിലത്തിന പത്തുപറ നെല്ലായിരിക്കുമ്പോൾ ഇറാലിയിൽ ൨൫൦ സ്പെയിനിൽ ൧൩൦ ഈജിപ്റ്റിൽ ൧൯൦ ജപ്പാനിൽ ൪൪൦ പറനെല്ലുവീതം വിളയുന്നുണ്ട്. കൃഷിയിൽ വിദഗ്ധന്മാരും ശാസ്ത്രീയമായ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ ആളുകളുടെ ഉപദേശങ്ങളും സ്വീകരിച്ച് വേണ്ടവിധം നമ്മുടെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മുമ്പോട്ടുപോകുന്നപക്ഷവും, ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നും പുതുതായി സ്ഥലം പതിച്ചിടുത്തു കൃഷിചെയ്യാതെ ഇന്നു പതിഞ്ഞിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളും തരിശിടാതെ വേണ്ടതുപോലെ കൃഷിചെയ്യുന്നപക്ഷവും, നമുക്കാവശ്യമുള്ള നെല്ല് ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും വിളയിച്ചെടുക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുന്നതാണ്.

മറെറാരു സംഗതി, ഗവണ്മെൻറു കൃഷിചെയ്വാനായി പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ, ക്രൂടതലായി ഇറിഗേഷൻ സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്താൽ ഇപ്പോൾ കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളുടെ പകുതി സ്ഥലംകൂടി ഭംഗിയായി നെൽകൃഷിചെയ്യുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. അതിലേക്കായി ഇപ്പോൾ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഗവണ്മെൻറും കാര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതു് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകം തന്നെ. ലിഫ്റ്റു ഇറിഗേഷൻ വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ രണ്ടുമൂന്നു പരീക്ഷണകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഫ്ളോയിങ്ങ് ഇറിഗേഷനും അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട്. അതിലും ഗവണ്മെൻറിനെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു പൊതുവെ ജാഗ്രതയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ട ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങളുണ്ട്.

ഒന്നാമതു്, ഒരു ഇറിഗേഷൻ സബ്ഡിവിഷൻകൂടി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ കീഴിൽ ഏർപ്പെടുത്തുകയും അവരെക്കൊണ്ടു് ഒരു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെ മറെറാ ഉണ്ടാക്കിച്ചു് അതിൻപ്രകാരം ലിഫ്റ്റു ഇറിഗേഷനും ഫ്ളോയിംഗ് ഇറിഗേഷനും നടപ്പിൽവരുത്തുകയുംവേണം. രണ്ടാമതു്, കൃഷിക്കാക്കു് പണം കടംകൊടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇപ്പോൾക്രെഡിറ്റുബാങ്കിനെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന പതിവിനെ നിറുത്തി, ആ ചുമതല കൃഷിഡയറക്ടർക്കും അതാതു ഡിവിഷൻപേഷ്കാർക്കും കൊടുക്കണം. പണം കടംകൊടുക്കുമ്പോൾ ജാമ്യത്തിന്റെ ഉറപ്പിനെപ്പറ്റി പേക്ഷാരും ആ പണം കൃഷികാര്യങ്ങൾക്കായിതന്നെ വിനിയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി കൃഷിഡയറക്ടരും ചുമതലപ്പെടേണ്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

താണ. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം ക്രോപ്പുലോണിൽതന്നെ കടംകൊടുക്കുകയും വേണം. വിളവെടുപ്പു കഴിയുന്നതോടുകൂടി ഈ പണം, ഈടാക്കിഎടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

മറെറാന്ന്, ഒരിഞ്ചു സ്ഥലംപോലും കൃഷിചെയ്വാൻ സൌകര്യമുള്ളതാണെന്നുകണ്ടാൽ കൃഷിചെയ്യാതെ ഇട്ടേക്കുവാൻ സമ്മതിക്കരുത്തു്. പ്രബലന്മാരായ ആളുകളുടേയും ചില വിവരമില്ലാത്ത ഭൂസ്വത്തുടമസ്ഥന്മാരുടേയും കൈവശങ്ങളിൽ യാതൊരു കൃഷിയും ചെയ്യാതെ അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങൾ തരിശായി കിടപ്പുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ തരിശായി ഇടുന്നതുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിൻെറ അഭിവൃദ്ധിക്കു സാരമായ തടസ്സം ഉണ്ടാകുന്നുമുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഉടൻ കൃഷിചെയ്വാനായി ഉടമസ്ഥന്മാരോടു് ആവശ്യപ്പെടണം. അവർ അതിനു വഴിപ്പെടാതിരിക്കുന്നപക്ഷം അവരിൽനിന്നും ആ സ്ഥലങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറു കൈവശപ്പെടുത്തി കൃഷിചെയ്വാനായി കഴിവും മനസ്സുമുള്ള കൃഷിക്കാരെ ഏല്പിക്കണം. കിട്ടുന്ന വിളവിൻെറ ഒരു വീതാംശം അതിൻെറ ഉടമസ്ഥന്മാരെ ഏല്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിനും വിരോധമില്ല. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരിഞ്ചുസ്ഥലംപോലും പാഴായിക്കിടക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചുകൂടാ. ഗവണ്മെൻറു ആ കാര്യത്തിലും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്.

ഇൻറൻസിവ് കൽട്ടിവേഷൻ എന്നുപറയുമ്പോൾ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ആ കാര്യം സാധിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞതുപോലെ, ഗവണ്മെൻറു്,അതിലേക്കായി വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പണം പാഴായിപ്പോകാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. ക്രോപ്പ്ലോണിൽ കടം കൊടുക്കുവാനും വിളവെടുപ്പുസമയത്തുതന്നെ അതു തിരിച്ചു ഈടാക്കുവാനും നിഷ്കർഷാപൂർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമാണു്. ഇങ്ങനെ എല്ലാതാല്പര്യങ്ങളിലും പണം പ്രയോജനകരമാംവണ്ണം വിതരണംചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ അതിൽവച്ചുണ്ടാകുന്ന ഗുണാനുഭവങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു് ജനങ്ങൾതന്നെ ഇൻറൻസിവ് കൾട്ടിവേഷനുവേണ്ടി ഗവണ്മെൻറിൻെറ സഹായങ്ങൾക്കായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുതുടങ്ങും. ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന കൃഷിവായ്പ, വ്യവസായവായ്പ തുടങ്ങിയ വായ്പകൾ മൂലം കിട്ടുന്ന പണം മറെറാരു സംഗതികൾക്കായി ചെലവാക്കുന്നതുപോലെ ഈ പണം ചെലവാക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചുകൂടാ. ഇങ്ങനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു് കൊടുത്താൽ ഓരോ കർഷകനും ക്രമേണ പത്തോ-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നോ രൂപയിൽ കൂടുതൽ ഇക്കാര്യത്തിന് വേണ്ടിവരികയില്ല. കുട്ടനാടൻപ്രദേശങ്ങളിലെ കൃഷിക്ക് ഒരു പക്ഷേ കൂടുതൽ പണം ആവശ്യംവന്നേക്കാം. എങ്കിലും സാമാന്യകൃഷിക്കാർക്കു ഈ തുകയിൽ കൂടുതൽ വേണ്ടിവരികയില്ല. പണം കൊടുക്കുന്നതു ശരിയായവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നുവന്നാൽ അങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയവർ അതിനെ അവരുടെ അയൽപക്കക്കാരെയും താല്പര്യമുള്ള മറ്റാളുകളെയും ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ജനങ്ങൾതന്നെ ഇതിലേക്കുള്ള ഒരു പദ്ധതി സ്വയം രൂപീകരിച്ചുകൊള്ളും. വേണ്ട പരിശോധനനടത്തി ഗവണ്മെൻറു ഇതിലേക്കു ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല.

കൃഷിവിഷയങ്ങളിൽ പ്രായോഗികമായ പരിശീലനം നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾമുഖേന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ തോട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി ഈ വിഷയത്തിൽ അവർക്ക് പ്രായോഗികപരിജ്ഞാനം നൽകേണ്ടതാണ്. പുസ്തകത്തിൽനിന്നുള്ള പഠിത്തം മാത്രം ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് കൃഷിക്ക് യാതൊരു അഭിവൃദ്ധിയും ഉണ്ടാകുകയില്ല. ഉണ്ടാകണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രായോഗികമായ പഠിത്തം കൂടിയേതീരൂ. ഇങ്ങനെയുള്ള അഭ്യസനം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടായിരുന്നാൽ അവരിൽ എത്രതന്നെപേരുടെയെങ്കിലും ജീവിതവൃത്തി കൃഷിത്തൊഴിൽകൊണ്ട് സാധിക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതെല്ലാം സാധിക്കണമെങ്കിൽ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം നിറുത്തി പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതാണ്. പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ട് നമ്മുടെ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് കുറേക്കാലങ്ങൾ കഴിച്ചു. ഇനി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടകാലമാണ്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറു കാര്യമായി സഹായിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇന്നും കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഒരു മൈനർ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറായിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു കാരണം എന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വ്യവസായം, കച്ചവടം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താതെ തരമില്ല. തിരുവിതാംകൂർ ഒരു കർഷകരാജ്യമാണെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആഹാരസാധനങ്ങൾ പോലും ഈ രാജ്യത്തുനിന്നും വിളയിച്ചെടുക്കുവാൻ നാം അശക്തന്മാരായിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയുള്ള കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ വേണ്ടവിധം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ ഇന്നത്തെ നിലയെന്താണ്? ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ ഒരു കൃഷിഡയറക്ടർ ഫാമുകാര്യങ്ങളിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan]

അത്യന്തം പരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരു കൺസർവേറ്റർ, കർഷകരോട് അർത്ഥ ബുദ്ധിയും കൃഷികാര്യങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യവുമുള്ള ഒരു ചീഫ് സെക്രട്ടറി, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളായ അഭിവൃദ്ധികളിൽ അത്യധിക മായഞ്ഞുഗ്രഹത്തോടുകൂടി അശ്രാന്തം പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന. ഒരു ദിവാൻജി, ഇവരെല്ലാം കരുമിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാല ഘട്ടത്തിൽ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി നമുക്കാവശ്യമുള്ള ആഹാരസാ ധനങ്ങളും നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നുതന്നെ വിളയിച്ചെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചി ല്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എപ്പോഴാണ് അതു സാധിക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദി ക്കുന്നു. ഫസ്റ്റ റാത്തൽ തൂക്കമുള്ള ഒരു ചാക്കു അരിക്കു മുമ്പു നൂറു രൂപ വില ഉണ്ടായിരുന്നതു് യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതിനിമിത്തം ഇപ്പോൾ ഫോർ രൂപ വിലയായിരിക്കുന്നു. മുമ്പു നൂറു കോടി രൂപക്കുള്ള നെല്ലും അരിയും നാം ഇവിടെ വരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അതിനു ഒരു അര കോടി രൂപ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനനുസരണമായി നമ്മുടെ കയറ്റുമതി അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇപ്പോൾ ഒരു അര കോടി രൂപയുടെ അരിവരുത്തുന്നു എന്നു കണക്കിൽ കാണാമെന്നല്ലാതെ കാര്യത്തിൽ അതു് വെറും പട്ടിണിതന്നെയാണു്. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ പട്ടിണികൊണ്ടു് ജീവിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. കയറ്റുമതി കൂടിയി രുന്ന കാലത്തുതന്നെ നൂറു കോടി രൂപയുടെ അരി ഇവിടെ വരുന്നില്ല. പിന്നെ ഇന്നത്തെ കഥ പറയാനുണ്ടോ. രാവിലെ പറഞ്ഞതുപോലെ അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരായി അദ്ധ്യാപകന്മാർ മാത്രമല്ല മറ്റെല്ലാവരും തന്നെ ജീവിച്ചു് അങ്ങനെ കഴിയുകയാണു് ഇപ്പോൾ. അതിനാൽ നമ്മുടെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകത എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു ഗവണ്മെൻറും ധരിച്ചിരിക്കും എന്നു ഞാൻ വിശ്വസി ക്കുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ അനുകൂ ലിക്കുന്നു.

MR. K. KUNJU PANICKER: I wish to point out the gradual reduction in the cultivation of paddy. In 1108, Travancore had 701,808 acres under paddy cultivation and in 1115 that is reduced to 6,49,597 that is to say, about 52,211 acres of paddy lands are lying uncultivated now.

MR. KAINIKKARA M. PADMANABHA PILLAI: Is it not possible that a portion of the paddy lands might have been converted into compound lands?

MR. K. KUNJU PANICKER: A comparison of the figures would show that that is not the case. In 1108 we had 6,62,132 acres of cocoanut lands and in 1115 it is 5,80,415 acres. The difference noted in paddy fields is not compensated by gardens and as I have pointed out, the difference is 52,211 odd acres. The decrease in cocoanut groves is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

much. It is only 81,717 acres. On the other hand, the reduction of the paddy cultivation is 52,211 acres, that is, about as extensive an acreage as the whole paddy cultivation of Nanjinad. This, I submit, is an appreciably great loss to the State.

MR. K. C. KARUNAKARAN: May I know from where the honourable member collected the statistics?

MR. K. KUNJU PANICKER: I have collected it from the Statistics of Travancore. Not only in paddy but in other things also cultivation is seen to be reduced. For example, the rubber cultivation in 1106 was 1,60,428 acres. In 1115 it is 1,00,269 acres. So also in other important products such as tea, we have a general reduction as we see from the statistics. I follow the statistics published by the Government and show the various figures, both of land owned and cultivated. We have in Travancore 25,67,216 acres of land owned and 19,74,928 acres of land cultivated and 5,92,229 acres of land uncultivated. I submit that such extensive acres are left uncultivated because rich men who have registered or purchased extensive acres of land have left them uncultivated and allowed their land to lie fallow. There are so many people who are prepared to cultivate the lands if only the land is leased out for cultivation. What I want to point out to the Government is that when extensive acres of land are lying fallow and uncultivated Government should see that those who are willing to cultivate them should be given an opportunity to get and cultivate them. As one of my predecessors pointed out, when about five lakhs of acres are allowed to lie fallow and uncultivated that is a heavy loss to this small State. The State should see that those with extensive acres of land should not be allowed to leave them uncultivated.

DEPUTY PRESIDENT: How can Government enforce it as a matter of right or advice the owners either to get them cultivated or to lease out their property for the cultivation of others who are willing to cultivate?

MR. KAINIKARA M. PADMANABHA PILLAI: Supposing the owners disobey, then what is the step?

MR. K. KUNJU PANICKER: Government should devise measures for appropriation and cultivation of those lands and if the owners are recalcitrant, they should be made by persuasion or legislative measures to allow the lands to be cultivated by those who are willing to cultivate.

MR. T. C. KESAVA PILLAI: പണവും അങ്ങനെ വീതിക്കുന്നതു സമ്മതമാണൊ?

MR. K. KUNJU PANICKER I do not say that the ownership should be deprived even. I say that when big owners are recalcitrant and are unwilling to make use of the God given land purchased by them others who are willing to cultivate should be permitted to cultivate such lands. This state of affairs should be remedied by the interference of Government. The owners need not be deprived of the ownership at all. But

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Kunju Panicker]

people who register or purchase extensive acres of land should not leave the land uncultivated. That will not fetch them anything; nor will it be of any use to the state or to the people who have to depend upon the total out put of the state. This dog-in-the-manger policy should not be permitted to be followed by the big land owners. They should follow some reasonable policy by trying to increase the total crop under paddy or rubber cultivation or anything of that nature. I simply want to point out to the Head of the Department that he should investigate into these things and see that as extensive acres of land as possible are cultivated and the produce is made available for the general public of Travancore for price. With these words, I support the motion before the House.

MR. THAMARAPALLIL KOCHUTHOMMEN : സർ, മി. നാരായണക്കുറുപ്പ് നെൽകൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ഉപക്ഷേപത്തെ ഹാർദ്ദമായി ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഇവിടത്തെ നെൽകൃഷിയെ കന്നികൃഷി, മകരകൃഷി, മേടകൃഷി ഇങ്ങനെ മൂന്നായി ഭാഗിക്കാം. തിരുവിതാംകൂറിലെ വനങ്ങളിൽ നാല്പതുകൊല്ലം മുൻപുവരെ കന്നികൃഷി ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഫാംടൈംമാണ്ടിനു ശേഷം ആണ് ഈ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം റിസർവാക്കിയത്. ഇതുകൊണ്ടു കന്നികൃഷി വളരെ കുറഞ്ഞു. അതുപോലെതന്നെ മുൻപ് നെൽകൃഷി ചെയ്തുവന്നിരുന്ന കുടിയാന്മാരുടെയും ജന്മിമാരുടെയും ചേരിക്കൽ ഭൂമികളെല്ലാം റബർ തേയില മുതലായ കൃഷികൾക്കായി ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. നാളികേരത്തിന്റെ വിലകൂടുതൽകൊണ്ട് വിരിപ്പുനിലങ്ങളിലെല്ലാം തെങ്ങു വച്ചു. ബാക്കിയുള്ളതു കുറിമുകൃഷിയും ആയി. ഇങ്ങനെ കന്നികൃഷി കുറഞ്ഞു. ഇതുനിമിത്തം അനേകലക്ഷം പറ നെൽ കന്നികൃഷിയിൽ നിന്നും കിട്ടിവന്നതും ഇല്ലാതായി. മകരകൃഷിയെ സംബന്ധിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ മകരമാസത്തെ ഉണക്കുകൊണ്ട് മിക്കവാറും സ്ഥലങ്ങളിൽ കരിവുണ്ടാകുന്നു. പിന്നീട് ആറിലെ വെള്ളം നിലങ്ങളിൽ വന്നുചേരാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തവണ്ണം [ആറിന്റെ തീരത്തുള്ള വസ്തു ഉടമസ്ഥന്മാർ തോടുകളെ വെട്ടി അടച്ചും പുരയിടങ്ങളോടുചേർത്തും ആറുവെള്ളം നിലങ്ങളിലോട്ടു വിടാതായി. ഇതുനിമിത്തം വെള്ളപ്പൊക്കക്കാലത്തു natural വളങ്ങളും നിലങ്ങളിലേക്കു കിട്ടാതായി. ഇങ്ങനെയുള്ളവയെ തടയുന്നതിനു ഇവിടെ നിയമമുണ്ടോ എന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. സിലോണിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വിഷമതകളെ തടയുന്നതിനു നിയമമുണ്ട്. ഇനി മേടകൃഷിയെപ്പറ്റിയാണ് നോക്കേണ്ടതു്. താമസിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പുഞ്ചനിലങ്ങളിൽ ഏതാണ്ടംഭാഗം നികത്തി പുരയിടമാക്കി.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നെൽകൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞുവരികയാണ്. ഇതിനു പരിഹാരമായി സൌകര്യമുള്ള ചതുപ്പുനിലങ്ങളും റിസർവിനു ദോഷമില്ലാത്തവിധത്തിലും വലിയ ഉപയോഗമില്ലാത്തതുമായ് ചില്ലറവനങ്ങൾ ഉള്ളവയെ നെൽകൃഷിക്കായി വിട്ടുകൊടുത്തു കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്

(At this stage, the President took the chair.)

PRESIDENT: Order, order. The time for the demand is over. Mr. Narayana Kurup, do you press the motion?

MR. N. NARAYANA KURUP: I do not press the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,57,741 under Demand XX—Agriculture was put and carried. The grant was made.

The following motions lapsed, time for the demand having expired.

Motion Nos. 10 to 22.

MR. S. NARAYANA PILLAI:
10. To reduce the allotment of Rs 26,589 for Direction by Re. 1.

MR. K. KUNJU PANICKER:
11. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1.

MR. P. NARAYANA PILLAI:
12. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1.

MR. K. DOMINIC JOSEPH:
13. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1.

MR. KANNANTHODATH JANARDANAN NAIR:
14. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY:
15. To reduce the allotment of Rs 26,589 for Direction by Re. 1.

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY:
16. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY:
17. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1

MR. P. V. MATHAI CHEMPARATHY:
18. To reduce the allotment of Rs. 26,589 for Direction by Re. 1

MR. P. NARAYANA PILLAI:
19. To reduce the allotment of Rs. 1,900 for Plant Pathology by Re. 1

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM:
20. To reduce the allotment of Rs. 14,492 for establishment (permanent) by Re. 1.

MR. G. VELU PILLAI:
21. To reduce the allotment of Rs. 12,500 for Dairy Farm by Re. 1.

MR. K. DOMINIC JOSEPH:
22. To reduce the total allotment of Rs. 1,57,741 under Demand XX by Re. 1

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly